

HECE

KASIM 2021

299

İÇİNDEKİLER

- Hüseyin Atlansoy** / Dört Taç Sultanlığı / 5
Mehmet Solak / Yanarsın / 7
Mehmet Ayıcı / Geçki / 9
Mustafa Uçurum / Akran Bir Sevinme / 10
Yaşar Bedri / Irmağın Kıyısındaki Ev / 11
İsmail Aykanat / Sular ve Tapınak Bizde Buluştu / 12
İbrahim Yolalan / Eşikleme / 13
Süleyman Unutmaz / Hiçkimsenin Sabahı / 14
Berat Bıyıklı / Bin/Bir Gece Masalı / 15
Bilal Can / İbn Musa'nın Rüyası / 16
Ahmet Tepe / Cinayet Saati Şiiri / 18
Bayram Tayyip Yaslıca / Sır / 19
Mert Tutucu / Çiçek Yoklaması / 20
Mervan Söylemez / Hayatmış Bu Üzgünüm Demekmiş Mikrofonlara / 21
Kübranur Başar / Dokununca Ruhumuzun Tenine / 22
Sadık Altan / Ay Nakli / 24
Erhan İksamuk / Şiir Suskunluğu / 25
Ömer Yücedal / Vaktinden Önce Beklenen / 26
Serkan Akça / Aşkımız / 27
Ahmet Şerif Doğan / Genize Yolculuk / 28
Alaaddin Hekim / Suya Bakışlar / 29
Fatma Nur Uysal Pınar / Sonra / 30
Bilge Miray Aslan / Varlık Yapbozu / Ağzın Anatomisi / 32
Zehra Betül Bulat / Oraya / Kırklar / 34

ÖYKÜ

- Arzu Özdemir** / Yabancı / Bakış Açısı / Kundak / 35
Osman Karacan / Cemil Said Bey (Su'âd Sa'îd) ve "Trokadero Parkı'nda" Adlı Hikâyesi / 36
Cemil Said Bey (Su'âd Sa'îd) / Trokadero Parkı'nda / 38

YAZI

- Arif Ay** / Sonbahar Sesleri / 43
İbrahim Eryiğit / Matematik - Şiir Düzleminde Cemal Süreya / 45
Âtîf Bedir / At'a Senfoni ya da "Atlar Rüzgârların Kızıdır" / 49
Leyla Arsal / Zarifoğlu'nun Saratustra Koşu'su / 55
Alaettin Diker / Anılar Arkeoloğu / 61
Mehmet Yılmaz / Mistik Eğilimler Çerçevesinde Ahmet Murat Şiiri / 69
Ceyhun Can Ürkütür / Şâirâne Barınmak'tan Necatigile Bir Yol / 75
Aziz Kağan Güneş / Türküyle Büyüme / 82

ŞİİR GÜNDELİKLERİ

Ömer Aksay / Şiire Dair Kaydedilen Notlar / 86

YAKIN BAKIŞ

Mehmet Özger / Eyyüp Akyüz'le Eskiden Buralar ve Şiir Üzerine Söyleşi / 93

Ahmet Edip Başaran / Şiirin Mesuliyeti: Eskiden Buralar / 95

Ethem Erdoğan / Müzeyyen Çelik ile Öykü Üzerine / 98

Ethem Erdoğan / Gerçeklik-Kurmaca Ekseninde "Bütün Ağırlıklarım" / 100

OKURYAZARIN NOTLARI

İbrahim Demirci / Yırtmak mı Parçalamak mı? / 105

BAŞKA BAKIŞ

Mehmet Solak / Sanal Ortam: Turnusol / 106

AYLAK OKUMALAR

Ertan Örgen / Aylak Okumalar 3 / 108

PORTRE

Mehmet Ayıcı / Ne Eksik Ne Fazla / 110

ÇEŞİTKENAR

Mehmet Kahraman / Endülüs Çocukları / 112

Hasan Arslan / Dağa Bakan Dağ Gibi Olurdu / 115

Mehmet Solak / Dipnot Sorular / 116

Feyzullah Arslan / Başlığı Messi Olan Bir Yazı / 117

Nevzat Akyar / Bir Ahmet Yılmazefe Şiiri Tahlili: Sayha / 119
2021 Nobel Edebiyat Ödülü Abdulrazak Gurnah'a Verildi / 121

KİTAPLIK

Mehmet AkifÇetin / Hayal Gücünü Eğitmek / 123

Tarık Ateş / Perdenin Dili'ni Öğrenmek / 126

Tarık Ateş / Sufi Sinema: Sinemada Sufi Anlatı İmkânı / 127

Hüseyin Atlansoy

DÖRT TAÇ SULTANLIĞI

II - iblisin söylediğidir

muhteşem ya da sıkıcı sofralar önümdedir hep
bir lanetliyim mahrum bırakılmışlığım bir iblis
bir melun suret sunmuş gibi sanki bana
şenleniyorum bir müminin kalbindeki kırıntılar
boğazımdan kıvılcım gibi aktığında

büyük hataları seviyorum ; imparatorluklar
sultanlıklar hatta beylikler abartılı şölenlerine başladığında
baş köşeye kuruluyorum şöyle bir iştahla
saldırdıklarında onlar şana şöhrete nama ve hanlıklarına

hiç çıkmaya da aklımdan azazilliğim
insin adem birazdan ben de geleceğim

III – roma

kan gövdeyi götürüyor
kan gövdeyi götürüyor önce kalbi
kuruyor önce insan sonra devlet
onardıklarını sanıyorlar onu ziyafet sofralarında

parmaklar damağa parmaklar damağa
kusmuk ve irin ve balgamla yükseliyor roma

bir de ölümün önünde soyunmaya
benzettikleri portakal kabuğu gibi soyunmakla

/ mavilim burdan geçince açıyor çiçekler
mavili mordan geçince yıkılıyor orası da /

yalnızlık güzeldir kalabalık değilsen
kendi kalabalığından yıkılacak roma
düşen taç
ışıldayacak mehmetin başında

/bizi sorarsanız
göçmemişti kervan
yine kalmıştık dağlar başında /

ha evet iki ömerden birimiz
diğerini de bilmişliğimiz vardır
izzetli ve vakur ve âlimken
azazillikten melunluğa giden
durmadan yanan kibir ateşi vardır

IV—mor

cinsiyetsizlik moru. insansızlık kışı. kamaşma
sürekli güneşe bakmaktan değil bu sefer
tünemişlikten kırılğan putlar imalathanesi
toprağa yan basmaktan bu düşkünler evsizliği

şerefidir yüzü her varlığın hele ki yer
bir şefkat sağanağı bir sevinç yumağı
kurudukça adem damar damar
küreye çevirdiler güzelim yüzünü

mavili mordan geçiyor birazdan kırmızı
eşlik etsin istiyor ona - önce de söylemiştim
ben romalı değilim biz de diyebilirdim
bu kadar ıssız ıssı olmasam

barbarlar ümmiler derin bir üzücü
gökyüzünden içine çekenler
alabildiğine irrasyonel çokca sezgileri sel
yıkıp geçecekler ah kölemenler ve efendilerini

eskisine aldanmamıştık azizim
adanmayız yenilenmişine de
acınacak acuzelikleri gizleniyor
estetik kabul eder çirkinliklerinde

örtüyor yazık tacı saran elmasların ışıltısı
yeraltının karanlığını

Mehmet Solak

YANARSIN

ayhan kurt'a

-eşiğe basma

ilençli birikti yıllar biriktikçe
 kollar açık odalar boş kaldı bir de meydanlar
 uğramaz oldu yanıma yöreme hiç
 devrimci kırmaması *nesnel adamlar*
 mekân tutmasın diye dünyayı marjsız
 dirimden sonra da hiçbir görsel ölü
 hiç tüketilmesin diye yaşamak yazlıkçı sohbetlerinde
 kovulduk çağcıl uykulardan
bir iç kanaması gibi
sessiz ve derinden
 hümanist değilim hiç mezarşökecü
 hiç yapı-lamacı otacı hiç tebaasız

-eşikte durma

kim yersizyurtsuz bu dünyada
gövdelerini çoktan gözden çıkarmış münkir mürid
 kimsesiz hiçbirer'de katli makul hatta vacip
 üstte *ma'vi gök çökmedikçe altta yağız yer delinmedikçe*
 zeval vermedikçe tanrı teâlâ
 kim kendinden menkul bir boşlukta
 salınır ağzı dolu toprak aklı çapak
 kim azınlık kim çoğunluk kim zalim kim mazlum
 karşıtlar heyulasında bin yıllardır
 az mıyım çok mu yahut hepsi ya da bir başkası
 kimin umurunda fiddünya
 illâ fil âhire tufandan sonra
bizde ölümler beyaz gömülür

durun *biraz ızafiyet teorisi*
almaz mısınız epey mükellef
 aşçı tabağı ikramımız olsun

çokça masterchef mi dediniz posttest mi
çokça lacan çokça deleuze çokça zizek
çokça sosisli full duble öyle mi
durun *gül dönüyor avucumda* oysa
haber de saldıydım pegasos'un sırtındaki ozana
bakın gelmedi yine

-eşikten atla

nerede *canavarlığı yazgılı şehzade*
hani selamlıksız bekleyen çıplak ruh
elbet öz yilkısın tabar
kanatları rüzgar
tulpar

Mehmet Aycı

GEÇKİ

Her şey konuşur dinle!
Aklına gelen gelmeyen, aklın ve ötesi
Aklına gelen gelmeyen aklın ve berisi
Kuş konuşur, su konuşur yıldız konuşur
Seninle ve benimle...

Hem her şey seni konuşur, bir bilsen
Bilmemek daha iyi belki de
Böyle dingin, böyle uslu, böyle uyumlu
Olmayabilirdin de...

Sen de aynı dizeleri benim için söylersin
Bana hissettirmeden yerli yerince
İçimde fırtınalar, çılgınlıklar, isyanlar
Dinip kesildiğinde...

Bir aynanın içine seni benimle
Bir aynanın içine beni seninle
Nasıl bıraktı ise o bildiğimiz el
Her şey ne kadar iyi
Her şey ne kadar berrak
Her şey ne kadar güzel

Dünyamız bir dinlence!

Mustafa Uçurum

AKRAN BİR SEVİNME

Uzak bir yazgının içinden geçiyor Nuh Tufanı
Belki ilk zamanlarda üç odalı rengi kaçmış bir hayal
Kendini doğrular durur bahçemizde
Yeni durmuş yağmur gibi bir serinlik arasında
Tufandan kurtulan ne varsa hücum eder şehre
Adına hürmetli bir kaybolma deriz ancak
Köşe bucak deyiş sakalımdaki aklara gizlenir
Her nisan bir kez daha eğilen yaşımın kerameti

Madem şehri yeni baştan kuracağız
Hızlı bir sürüklenmeyle terk ediyorum gökdelenleri
Bir ihlamur ağacının gölgesine sarılıp kaldıysam
Derin anlamlar çıkarılsın bu duruşumdan
Zamanın başından beri korkulu rüyaları bıraktım
Adımlar saydım adı güzellik olan
Gel şimdi yaslan koluma
Bir Nuh elbet gelip kurtaracak bizi şehrin kıyılarından

Kavuşmak bir incelikdir bazen
Kimsenin anlamadığı sadece derinden duyulan
İki deniz birleşirse okyanus
İki dağ kavuşursa sıradağ
Sen düşersen aklıma
Dilimde sonsuz bir akşam serinliği

Yaşamının tarifinde karışıyor yollar
Şelale serinliğini geçince
Bir ihlamur kokusu sonsuz esenlikler sunuyor
Boyuma uygun bir yol açılıyor önüme
Yeni bir yaşa gidiyorum akran bir sevinmeyle

Yaşar Bedri

*

IRMAĞIN KIYISINDAKİ EV

ellerimde ceviz karası hiç çocuk olamadan
oğullarını terk eden putları kırardım bir zaman
'gıt' dersin giderdim, çıkar görünürdüm güneşe

bulanık akan ırmaklar geçiyordu odamızdan
incin; bir sürü ev saklanırdı putların gölgesinde

payandası çökmüş asmalı balkonumda; yüzleri
kırgın! avcumda bulut salkımı, kuşlar gelirdi.
öpsen kıyamet kopmazdı rüzgârın kanattığı yeri

tütünümde yanma telaşı ima ile omzumda
dumanı tütmeyen kuşların yuvası şimdi

ırmağa bıraktığımız mumların haberi gelirdi.
yuvasını bozardı örümceğin saat başı çalan
telefon! biz gülü öper gibi koklardık işte o an

dokunabileceğimiz dost eli: öteki elimizdi
bizi nasıl değiştirdi yanlış kurulan zaman?

ne zaman balkonda mumlar boynunu bükse
koyamazdı bizi bir yere hanemizin dirliği
sığdıramazdık boşluğumuzu koca bir ömre.

dağ beni doğurduğunda sökülen kayaya bakıp;
meşrebidir derim, vardır kayanın bir bildiği

vaktimiz varken eksik bıraktık dualarımızı! geceniz
karanfil buhurdanı. geldik kapınızda örttük!
sarkıyordu ceviz karası ellerimiz, dalda periler

kefenle geçiriyor oğul atan aşiretin kervanı. hiç,
çocuk olamadık, kalp'yaşımızı karanlıkta büyüttük

İsmail Aykanat

SULAR VE TAPINAK BİZDE BULUŞTU

ben bu yolların yalvacıyım
sen bozuk bir ordunun süvarisi
sen
hercaî ve âsî olarak
ünledin ve
haykırdın
gece gündüz demeden
nektarinler devşirdin durmadan

kapalı kapılar... seni ve ikinizi
yeniden ve تنها kılan ne
kalemler ve eczası ömrümüzün
bir ulu ekol olarak
birazı sen birazı ben
gibi bir dağlar ardı şiirlerin
esvabı sen misin

sen ve senin gibi derme çatma
olanı çağır
aykırı bir yol tutmayı ünle
hüthüt'üsün sen ömrümüzün
simurg'a ve ona benzeyişle
böyle

seni seviyorum dediğimi izle
nereye vardırır bu hayal beni
sen bir imgelem olarak varsın
şiirimde
ey gecenin ve hürriyetin şiiri
benim dağlarım ve dalgalarım
öyle

sular ve tapınak bizde buluştu

İbrahim Yolalan

EŞİKLEME

I

oturmuş kuyu başına
suyu rab bilmiş
yedi gün
dili kurumuş kurumuş
şarkılara sığmamış göğ sesi

öncesi musalladan kalkan kuş gölgesi
sonrası toz deryası
bırak eşikte kalsın

II

bırak eşikte kalsın
adı sonsuz
adı susuz
aksanı kırık yabancı

III

toplanıp '*yaprak ahalisi*'
dilini çözmüşler kurmacanın
yüzüne bakmışlar
kaç gece her gece bir daha
inat ve ter ile

ey hafız
yeniden yazıldı kağıdın normu
bırak eşikte kalsın
küçük putlar
kayıp fil
'*v e i n z a l*'

Süleyman Unutmaz

HİÇKİMSENİN SABAHI

Kendine bir yalnızlık ayır

Yeryüzü açılırken
Yüzünü yüzüme yakın tut
Kelimelerin dili olsa da anlatsa
Gidilmeyen yollarmış ömrümüzü büyüten

Sustuğun denizlerden bize işaret gönder
Kemiğimizdeki kamaşma

Unutma
Keşiflerin ayakkabı bağcıklarının
Yokluktan yapıldığını

Unutma kan taşır para kasaları
Merhametin işçileri hep yorgun

Ve söyle onlara
Aşkın aşka yetmediğini

Berat Bıyıklı

BİN/BİR GECE MASALI*gece*

pis bir sokak lambasının altında
 sanki kara paltosunun yakalarını dikmiş
 -sanki hiç kara bir paltosu olabilmiş
 de yakalarını öylece dikebilmiş
 gibi ömrü boyunca-
 amansız esene karşı
 göğüs gerebilmiş de
 allah'ın her günü

(ola ki
 büyük acılar girmeli buraya
 büyük ve gerçek acılar.
 genç budalalıklar sazı almalı eline
 iyi ve kötü gelmeli kadim deyişlerden
 ve iyi kazanmalı bir kez daha
 kahramanca kaybetmeli kaybeden
 bir estetiği olmalı ölümün

ve hep
 kara bir paltonun
 yakalarına benzeyen o cansız kanatlar
 uçmalı yine kerevetine lambaların)

ama durdu.
 ve cansız kara kanatlarını
 öylece bıraktı ipek gölgesine ecelin

ve öylece
 ta yedi kat yukarılara kaldırıldı.

Bilal Can

İBN MUSA'NIN RÜYASI

I.

o çölü çağırırdı kendi sesine
hem kumu hem denizi
çözölmüş kayalarla örölen
hayvan otlattığı düzlükte
tuz yalattığı gölgeleri
şehir ahalilerinin

sarenin özündeki o sarı toprak
kan rengindeki kaleleri yıkayacak bir ayak
bir geldi bir gitti bir geldi bir gitti bir gel..
sen kime geldin ey sare bu kavim kendinden gitti
kimisine zordu bu geliş gidiş kimisine inşirah
ve vechiyle ispatladı hem gelişin hem de gidişin adını
gelmenin adını kendi gidişinin rengine bağladı

II.

kime bağlanmış önümüze düşen gölge
kimine vebadır o sokaklar gezdiren ruh
dilimizin ucundan asılmaya başlayan zaman
bu zaman o zamana asılan bir zamandı
ibn musa'nın rüyası o zamanı bu zamana bağladı

kim düğümlere üflemişse vebali ona
her kuyunun başında zehir tacirleri
kervanı yağmalayan güneş miydi aynalar
dönenip duran o yuvarlak çizen kuşlar
susayana derman olmayan bu dünya
susmayana vebal oluyor

ibn musa kartallar gibi
her gün dönmek için uzaklaşılan bir ada
rüya üstüne rüyalar örtüyor
kendi geleceğine bir geçmiş

bana bir tas ver dedi ince işlenmiş çamur
kendini su damlasından farksız gören gözünde
ibn musa rüyasına uyananlar
ne çöl gecelerinde inildeyen bir yıldız
ne kayan ağrılarını taşıdılar bu limana
giden bir gölgeyi izleyip durdular
giden her gölgenin ardında ayaklar

III.

ayağına bir yol değmiş bu yol o yol mudur
ibn musa kendi ayağına yollar ararken
gözleri görünüp kaybolan gölgeye tutulmuş
her çöl kumu bir sesle çağılıyordu
ibn musa içine dönmezse
çölün delirdiğini düşünürdü

sana hangi hikâyeden ayıklanmış bu cesaret
kanatlarını en uzak ülkeye açmış şahinler
çölde her sessizliğin yankısı vardır
yürümeyen nice şeyleri yürürken görürsün
sana ılık sabahlar bırakır sonra
hayalini kurduğun geleceğin

insanlar yalan söyledi insanlar kirli şeyler
beyazı siyaha kırmızıyı uzağa
kim kime yakındı kim kime uzak
ibn musaya zarf zarf havadisler taşıdı kervanlar